

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899448
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899448.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanej W. P. pre pokračovací trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2013 v Bratislave o odvolaniach krajského prokurátora a poškodených T. X. a K. J. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. júna 2012, sp. zn. 3 T 16/03, rozhodol

rozhodol:

I.) Podľa § 258 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnutý rozsudok sa zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vec sa vracia Krajskému súdu v Košiciach, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II.) Podľa § 253 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolania poškodených T. X. a K. J. sa zamietajú.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 8. júna 2012, sp. zn. 3 T 16/03 podľa § 226 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) oslobodil obžalovanú W. P. spod obžaloby krajského prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

v období od 22. decembra 1997 do 8. novembra 1999 v Košiciach, na Triede KVP č. 4, v mieste podnikania firmy P. J. s obchodným menom Viliam Dubiňák - V. D. COMP po predchádzajúcej vzájomnej dohode s teraz už nebohým P. J., nar. XX. januára XXXX v U. B. P., vylákali formou uzavretia zmlúv o správe peňažných prostriedkov od:

- 1) Ing. H. H., CSc. 22. 2. 1999 sumu 100.000,-Sk
- 2) T. H. 2. 9. 1998 190.000,-Sk

30. 4. 1999 80.000,- Sk
3) P. H. 8. 11. 1999 100.000,-Sk
4) L. H. 1. 4. 1998 100.000,-Sk
10. 11. 1998 135.000,-Sk
5) P. X. 7. 5. 1999 190.000,-Sk
6) T. X. 26. 2. 1998 200.000,-Sk
26. 2. 1998 234.000,-Sk
7) Ing. Y. X., CSc. 5. 2. 1999 500.000,-Sk
16. 4. 1999 500.000,-Sk
8) N. X. 31. 5. 1999 500.000,-Sk
30. 6. 1999 250.000,-Sk
9) P. X. 26. 3. 1999 100.000,-Sk
10) T. X. 25. 5. 1999 300.000,-Sk
11) T. X. 24. 2. 1998 100.000,-Sk
12) H. X. 30. 3. 1998 100.000,-Sk
13) K. X. 19. 3. 1998 400.000,-Sk
14) Y. X. 25. 3. 1998 180.000,-Sk
15) T. X., rod. R. 25. 3. 1999 300.000,-Sk
16) K. X. 13. 3. 1998 100.000,-Sk
17) L. X. 18. 5. 1999 70 000,-Sk
18) Y. X. 5. 3. 1999 30.000,- Sk
19) O. S. 1. 7. 1998 250.000,-Sk
20) Y. K. niekedy v januári 1998 100.000,-Sk
13. 1. 1999 100.000,-Sk
21) V. K. 1. 7. 1998 200.000,-Sk
29. 1. 1998 100.000,-Sk
22) K. J. 5. 11. 1998 500.000,-Sk
23) Ing. T. J. 10. 12. 1998 190.000,-Sk
11. 1. 1999 100.000,-Sk
niekedy vo februári 1999 300.000,-Sk
24) Ing. R. J. 4. 5. 1998 200.000,-Sk
4. 5. 1999 260.000,-Sk
25) X. J. 31. 5. 1999 150.000,-Sk
31. 5. 1999 250.000,-Sk
7. 7. 1999 90.000,-Sk
niekedy v septembri 1999 67.000,-Sk
26) P. O. J. 22. 1. 1999 100.000,-Sk
27) T. J. 27. 3. 1998 100.000,-Sk
28) RSDr. Y. J. 10. 12. 1998 500.000,-Sk
29) Y. R. 28. 1. 1999 1,000.000,-Sk
30) Y. R. 6. 10. 1998 100.000,-Sk
31) Y. R. v období od marca do januára 1999 100.000,-Sk
150.000,-Sk
200.000,- Sk
100.000,- Sk
100.000,-Sk
32) P. R. 12. 3. 1998 160.000,-Sk
26. 8. 1998 160.000,-Sk
33) J. R. 10. 9. 1998 60.000,-Sk
34) L. R. 4. 3. 1999 100.000,-Sk
15. 3. 1999 100.000,-Sk
7. 4. 1999 100.000,-Sk
35) P. V. 22. 2. 1999 100.000,-Sk
36) Y. V. 5. 3. 1998 370.000,-Sk

37) J. V. niekedy v novembri 1998 200.000,-Sk
38) K. V. 5. 5. 1998 300.000,-Sk
3. 5. 1999 300.000,-Sk
39) Q. V. 29. 5. 1998 100.000,-Sk
3. 5. 1999 100.000,-Sk
40) Ing. JUDr. L. V. 12. 2. 1998 100.000,-Sk
25. 3. 1998 100.000,-Sk
41) T. V. 28. 1. 1998 400.000,-Sk
42) H. V. 3. 3. 1999 420.000,-Sk
7. 6. 1999 45.000 DM
čo v prepočte činí 1.049.940,-Sk
43) Y. V. 9. 4. 1999 1.680 USD
čo v prepočte činí 69.582,20 Sk
9. 4. 1999 6.874 GBP
čo v prepočte činí 456.241,10 Sk
44) H. V. niekedy v apríli 1998 200.000,-Sk
niekedy v októbri 1998 214.000,-Sk
niekedy v januári 1998 227.500,-Sk
45) Z. V. niekedy v máji 1998 70.000,-Sk
46) T. V. 2. 2. 1999 100.000,-Sk
47 Y. V. niekedy v apríli 1998 500.000,-Sk
48) H. V. niekedy v marci 1998 400.000,-Sk
49) X. V. 31. 3. 1998 100.000,-Sk
50) P. V. 7. 6. 1999 263.000,-Sk
51) P. S. 25. 3. 1998 500.000,-Sk
25. 3. 1999 300.000,-Sk
52) P. Y. 30. 3. 1998 100.000,-Sk
53) Y. Y. 1. 3. 1999 300.000,-Sk
1. 6. 1999 220.000,-Sk
54) J. Y. 1. 3. 1999 120.000,-Sk
55) Z. Y. 15. 10. 1998 100.000,-Sk
23. 10. 1998 100.000,-Sk
56) P. W. 24. 3. 1998 120.000,-Sk
57) V. W. 18. 2. 1999 700.000,-Sk
58) R. W. 26. 4. 1999 100.000,-Sk
59) Ing. Y. W. 9. 2. 1998 125.000,-Sk
60) L. W. 2. 2. 1999 300.000,-Sk
2. 2. 1999 200.000,-Sk
24. 2. 1999 300.000,-Sk
24. 6. 1999 200.000,-Sk
61) MUDr. P. W. 18. 3. 1998 100.000,-Sk
62) H. W. 12. 2. 1998 100.000,-Sk
63) J. W. niekedy v marci 1998 100.000,-Sk
64) U. W. niekedy v marci 1998 350.000,-Sk
17. 3. 1998 250.000,-Sk
65) H. W. 3. 3. 1999 102.000,-Sk
66) T. W. 27. 3. 1998 300.000,-Sk
67) T. W. 27. 11. 1998 100.000,-Sk
29. 3. 1999 100.000,-Sk
9. 4. 1999 100.000,-Sk
68) V. W. 4. 1. 1999 68.000,-Sk
69) H. W. 1. 4. 1998 120.000,-Sk
70) Ing. arch. Y. W. 3. 11. 1998 300.000,-Sk
17. 12. 1998 200.000,-Sk

71) Y. W. 5. 2. 1999 150.000,-Sk
72) P. W. 5. 2. 1999 100.000,-Sk
3. 6. 1999 300.000,-Sk
73) T. W. 9. 3. 1999 160.000,-Sk
74) Y. I. 11. 2. 1999 1,500.000,-Sk
75) Q. I. 8. 2. 1999 80.000,-Sk
8. 2. 1999 458.000,-Sk
76) Y. I. niekedy v októbri 1998 50.000,-Sk
niekedy v januári 1999 76.250,-Sk
niekedy v júli 1999 30.500,-Sk
14. 9. 1999 51.000,-Sk
77) I. T. 26. 5. 1999 200.000,-Sk
78) I. T. 19. 4. 1999 150.000,-Sk
79) G. T. 9. 11. 1998 100.000,-Sk
28. 12. 1998 250.000,-Sk
80) Ing. T. T. 17. 12. 1998 135.000,-Sk
81) Ing. arch. L. MEG. 17. 12. 1998 200.000,-Sk
82) Ing. Y. T. 22. 12. 1997 20.000,-Sk
23. 3. 1998 80.000,-Sk
83) L. T. niekedy v novembri 1998 80.000,-Sk
23. 9. 1999 120.000,-Sk
84) MUDr. L. T. 23. 2. 1999 74.000,-Sk
85) Ing. Y. T. 3. 4. 1998 130.000,-Sk
86) O. T. 25. 3. 1998 350.000,-Sk
87) Y. T. 4. 12. 1998 100.000,-Sk
88) R. B. 22. 1. 1999 40.000,-Sk
89) T. B. 29. 4. 1999 120.000,-Sk
90) Ing. W. B., CSc.
niekedy v marci 1998 200.000,-Sk
91) Y. B. 8. 2. 1999 500.000,-Sk
92) X. B. 27. 2. 1998 100.000,-Sk
93) Y. B. 13. 3. 1998 100.000,-Sk
94) N. C. 9. 2. 1999 100.000,-Sk
95) Y. L. 24. 9. 1998 100.000,-Sk
5. 11. 1998 100.000,-Sk
5. 5. 1999 50.000,-Sk
3. 6. 1999 100.000,-Sk
96) Ing. Y. L. 11. 2. 1999 30.000,-Sk
97) T. L. 26. 10. 1998 100.000,-Sk
10. 11. 1998 100.000,-Sk
98) O. G. 19. 2. 1998 100.000,-Sk
99) Ing. J. G., CSc. 15. 7. 1998 100.000,-Sk
100) P. G. 15. 3. 1999 120.000,-Sk
13. 4. 1999 40.000,-Sk
101) Ing. Y. G. 16. 10. 1998 40.000,-Sk
102) RNDr. T. G. 18. 5. 1998 100.000,-Sk
3. 9. 1998 300.000,-Sk
103) Y. U. 5. 5. 1999 60.000,-Sk
4. 6. 1999 20.000,-Sk
104) O. U. 3. 6. 1999 100.000,-Sk
105) P. U. 21. 8. 1998 65.000,-Sk
23. 12. 1998 35.000,-Sk
106) O. U. 1. 4. 1999 80.000,-Sk
107) K. U. 16. 3. 1999 300.000,-Sk

108) Ing. Y. U. niekedy v I. štvrtroku 1998 200.000,-Sk
27. 3. 1998 300.000,-Sk
109) P. U. 16. 11. 1998 50.000,-Sk
110) P. U. 21. 9. 1998 106.000,-Sk
111) P. U. 4. 2. 1999 150.000,-Sk
2. 7. 1999 50.000,-Sk
112) Ing. Y. P. 30. 3. 1998 200.000,-Sk
4. 1. 1999 100.000,-Sk
113) K. P. 4. 3. 1998 271.000,-Sk
26. 3. 1999 510.000,-Sk
114) L. O. 10. 3. 1998 100.000,-Sk
115) H. O. 31. 3. 1998 140.000,-Sk
116) Y. O. 2. 3. 1998 100.000,-Sk
117) H. O. 20. 1. 1999 50.000,-Sk
118) L. O. 9. 4. 1999 280.000,-Sk
119) W. F. 11. 5. 1998 200.000,-Sk
2. 8. 1999 50.000,-Sk
120) Y. O. 19. 4. 1999 30.000,-Sk
6. 8. 1999 50.000,-Sk
121) Q. D. 5. 3. 1998 170.000,-Sk
30. 7. 1998 100.000,-Sk
122) K. D. 9. 4. 1999 150.000,-Sk
123) T. P. 30. 3. 1998 100.000,-Sk
124) O. P. 16. 10. 1998 100.000,-Sk
125) P. P. 23. 3. 1998 150.000,-Sk
9. 3. 1999 200.000,-Sk
126) H. P. niekedy v októbri 1998 100.000,-Sk
niekedy v apríli 1999 100.000,-Sk
127) T. P. 18. 10. 1999 150.000,-Sk
128) H. P. 16. 7. 1998 150.000,-Sk
19. 10. 1998 80.000,-Sk
129) I. P. 16. 1. 1998 200.000,-Sk
130) Ing. L. P. 27. 10. 1998 30.000,-Sk
131) R. P. 6. 3. 1998 100.000,-Sk
132) MUDr. I. P. 8. 12. 1998 100.000,-Sk
25. 1. 1999 100.000,-Sk
133) G. P., nar. X. X. XXXX 25. 3. 1998 100.000,-Sk
15. 7. 1998 100.000,-Sk
5. 11. 1998 100.000,-Sk
134) G. P., nar. X. X. XXXX 3. 6. 1999 200.000,-Sk
135) Ing. Y. Z. 24. 4. 1998 250.000,-Sk
136) T. Z. 20. 1. 1999 100.000,-Sk
23. 3. 1999 100.000,-Sk
137) Ing. L. Z. 24. 4. 1998 250.0000,-Sk
138) Ing. Y. Z. 31. 3. 1998 135.000,-Sk
139) Ing. Q. Z. 31. 3. 1998 130.000,-Sk
140) Y. Z. 26. 3. 1998 205.000,-Sk
6. 5. 1998 55.000,-Sk
141) P. Z. 20. 1. 1998 100.000,-Sk,

a to pod zámenkou ich použitia na podnikateľskú činnosť firmy P. J. a ročného zhodnotenia v rozpätí od 27 % do 42 %, takto získané finančné prostriedky použili na vyplácanie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o správe peňažných prostriedkov a na ďalší nezistený účel, čím poškodeným spôsobili škodu vo výške 37 938 013,30 Sk,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 229 ods. 3 Tr. por. krajský súd poškodených:

1. Ing. H. H., CSc. nar. XX.X.XXXX, bytom W., O. 1
2. T. H., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX
3. P. H., nar. XX.X.XXXX, bytom T. P. XXX
4. L. H., nar. XX.X.XXXX, bytom W., A. XX
5. P. X., nar. XX.X.XXXX, bytom B. L. XX
6. T. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. C. XXX
7. Ing. Y. X., CSc. nar. XX.X.XXXX, bytom W., K. S. XX
8. K. X., nar. XX.X.XXXX, bytom W., I. XX
9. T. X., nar. X.XX.XXXX, bytom W., T. XX/XX
10. T. X., nar. X.X.XXXX, bytom W., U. XXX/X
11. H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX
12. K. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX
13. Y. X., nar. X.X.XXXX, bytom G., Q. XXXX/XX,
14. T. X., nar. X.X.XXXX, bytom G., Q. XXXX/XX
15. K. X., nar. X.X.XXXX, bytom W., N. X
16. L. X., nar. XX.X.XXXX, bytom W., R. XX
17. Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., R. XX
18. O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., D. X
19. Y. K., nar. XX.X.XXXX, bytom W., X. XXXX/XX
20. V. K., nar. 17. 1. XXXX, bytom W., X. XXXX/XX
21. K. J., nar. XX.X.XXXX, bytom W. - T., Z. J. T. XX
22. Ing. T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. nad V., P. XXX/X
23. Ing. R. J., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX, zastúpeného splnomocnencom JUDr. P. V., J. T. XX, T.
24. X. J., nar. XX.X.XXXX, bytom J. nad P., W. XXX/XX
25. P. O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Y. XXXX/X
26. T. J., nar. X.X.XXXX, bytom K. pri U. XX
27. RSDr. Y. J., nar. XX.X.XXXX, bytom L., U. XX
28. Y. R., nar. X.X.XXXX, bytom W., A. X
29. Y. R., nar. XX.X.XXXX, bytom W., X. XX
30. Y. R., nar. X.X.XXXX, bytom W., N. XX
31. H. G., nar. X.X.XXXX, bytom P. XX
32. J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., W. X
33. L. R., nar. XX.X.XXXX, bytom W., J. X
34. P. V., nar. XX.X.XXXX, bytom W., X. XX
35. Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., M. I. W. XX
36. J. V., nar. XX.X.XXXX, bytom L., T. X. č. X
37. K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX
38. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX
39. Ing. JUDr. L. V., nar. XX.X.XXXX, bytom W., P. XXXX/X
40. T. V., nar. XX.X.XXXX, bytom K., Z. XXXX/XX
41. P. V., nar. X.X.XXXX, bytom W. O. XXX
42. H. V., nar. XX.X.XXXX, bytom W., U. X
43. Z. V., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XX
44. T. V., nar. XX.X.XXXX, bytom W., V. XXXX/XX
45. Y. V., nar. X.X.XXXX, bytom W., P. XXXX/XX
46. H. V., nar. XX.X.XXXX, bytom W., P. XXXX/XX
47. X. V., nar. XX.X.XXXX, bytom W., N. XXX/X
48. P. V., nar. XX.X.XXXX, bytom W., C. XX

49. P. S., nar. X.X.XXXX, bytom W. XXX
50. P. Y., nar. X.X.XXXX, bytom W. - L., U. XX
51. Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., P. XXX/XX
52. J. Y., nar. X.X.XXXX, bytom W., P. XXX/XX
53. Z. Y., nar. X.X.XXXX, bytom W., P. XX
54. P. W., nar. X.XX.XXXX, bytom W., V. X
55. V. W., nar. X.X.XXXX, bytom W., Z. T. X
56. R. W., nar. XX.X.XXXX, bytom W., Z. T. X
57. Ing. Y. W., nar. X.X.XXXX, bytom W., G. X
58. L. W., nar. XX.X.XXXX, bytom W., T. X
59. H. W., nar. XX.X.XXXX, bytom W., I. XX
60. J. W., nar. XX.X.XXXX, bytom W., R. XX
61. U. W., nar. XX.X.XXXX, bytom W.-L., W. X
62. H. W., nar. X.XX.XXXX, bytom Y. XXX
63. T. W., nar. XX.X.XXXX, bytom L., W. XXX/XX
64. T. W., nar. X.X.XXXX, bytom W., W. XXXX/X
65. V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., U. X
66. H. W., nar. X.X.XXXX, bytom L., P. X
67. Ing. arch. Y. W., nar. XX.X.XXXX, bytom L., L. XX
68. Y. W., nar. XX.X.XXXX, bytom W., T. X
69. P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX
70. T. W., nar. X.XX.XXXX, bytom W., W. XX
71. Y. I., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX
72. Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX
73. Y. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Y. XX
74. I. T., nar. X.XX.XXXX, bytom W., N. XX
75. I. T., nar. XX.X.XXXX, bytom W., D. XXXX/X
76. G. T., nar. XX.X.XXXX, bytom W., P. O. XXX/XX
77. Ing. T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., K. X
78. Ing. arch. L. T., nar. X.X.XXXX, bytom W.. D. XX
79. Ing. Y. T., nar. XX.X.XXXX, bytom W., L. XX
80. L. T., nar. XX.X.XXXX, bytom W., X. X
81. MUDr. L. T., nar. X.XX.XXXX, bytom W., O. XXXX/X
82. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.- X., L. XX
83. O. T., nar. XX.X.XXXX, bytom W., B. B. X
84. Y. T., nar. X.X.XXXX, bytom W. XXX
85. R. B., nar. XX.X.XXXX, bytom W., T. XXXX/X
86. T. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., A. XX
87. Ing. W. B., nar. XX.X.XXXX, bytom W., T. XXXX/X
88. Y. B., nar. XX.X.XXXX, bytom W., T. XX
89. X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Q. XX
90. Y. B., nar. XX.X.XXXX, bytom W., Q. XX
91. N. C., nar. XX.X.XXXX, bytom T. P. XXX
92. Y. L., nar. X.X.XXXX, bytom W., G. X
93. Ing. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., X. X
94. T. L., nar. XX.X.XXXX, bytom W., I. námestie X
95. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX
96. Ing. J. G., S., nar. XX.X.XXXX, bytom W., D. X
97. P. G., nar. XX.X.XXXX, bytom L., L. XX
98. Ing. Y. G., nar. XX.X.XXXX, bytom P., Z. XX
99. RNDr. T. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Y. X
100. Y. U., nar. X.X.XXXX, bytom W., L. XX
101. O. U., nar. XX.X.XXXX, bytom W., L. XX
102. P. U., nar. XX.X.XXXX, bytom W., U. XXXX/X

103. O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. N. XXX
104. K. U., nar. XX.X.XXXX, bytom T. N. XX
105. Ing. Y. U., nar. X.X.XXXX, bytom W., W. XXXX/XX
106. P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX
107. P. U., nar. XX.X.XXXX, bytom W., Z. XXXX/XX
108. P. U., nar. XX.X.XXXX, bytom W., G. X
109. Ing. Y. P., nar. XX.X.XXXX, bytom W., O. XXX/X
110. K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O., T. XX/XX
111. L. O., nar. X.XX.XXXX, bytom W., W. XX
112. H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. X. XX
113. Y. O., nar. XX.X.XXXX, bytom W., L. X
114. H. O., nar. X.XX.XXXX, bytom W., U. XX
115. L. O., nar. XX.X.XXXX, bytom W. - P., Z. X
116. W. F., nar. XX.X.XXXX, bytom W., V. XXXX/X
- 1XX. Y. O., nar. XX.X.XXXX, bytom W., O. U. XX XXX/XX
118. Q. D., nar. XX.X.XXXX, bytom O., XX. novembra XXX/XX
119. K. D., nar. XX.X.XXXX, bytom U. V. XXX
120. T. P., nar. X.X.XXXX, bytom W., X. XXXX/X
121. O. P., nar. X.XX.XXXX, bytom X. XX
122. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Q. XX
123. H. P., nar. X.XX.XXXX, bytom W., V. námestie XX
124. H. P., nar. X.XX.XXXX, bytom W., K. XXXX/X
125. I. P., nar. XX.X.XXXX, bytom W. - X. XXX
126. Ing. L. P., nar. X.X.XXXX, bytom W., R. X
127. R. P., nar. X.XX.XXXX, bytom W., T. č. X
128. MUDr. I. P., nar. XX.X.XXXX, bytom W., L. námestie XXX/XX
129. G. P., nar. X.X.XXXX, bytom W., X. XX
130. Ing. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., I. XXXX/X
131. T. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom J. pri V., U. X
132. Ing. L. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom W., I. X
133. Ing. Q. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom W., U. XX
134. T. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Y. XXX/XX
135. P. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., O. X

s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie krajský prokurátor a poškodení T. X. a K. J..

Vec bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená na rozhodnutie o podaných odvolaniach 9. januára 2013.

Krajský prokurátor v odôvodnení podaného odvolania vytýkal krajskému súdu, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nezodpovedá jeho výrokovej časti, keďže obžalovaná W. P. bola oslobodená spod obžaloby pre žalovaný skutok podľa § 226 písm. c/ Tr. por., nakoľko nebolo dokázané, že tento skutok spáchala, pričom ale odôvodnenie napadnutého rozsudku najmä na stranách 28 a 29 obsahuje závery krajského súdu o tom, že ani konanie nebohého P. J. nebolo možné posúdiť ako podvodné. Krajský prokurátor v tejto súvislosti argumentoval tým, že keď nie je trestné konanie nebohého P. J., ktorý bol v tejto veci spoluobvineným, nemôže byť trestné ani konanie obžalovanej W. P., a teda správne mala byť oslobodená podľa § 226 písm. b/ Tr. por., teda že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom.

Krajský prokurátor v ďalšej časti písomne odôvodneného odvolania sa rovnako ako v predchádzajúcom prípade opätovne nestotožnil s hodnotením dôkazov, ktoré boli krajským súdom vykonané na hlavnom pojednávaní, keďže toto hodnotenie považoval za vyslovene jednostranne vyhodnotené len v prospech

obžalovanej W. P..

Podľa názoru krajského prokurátora výsledky vykonaného dokazovania v danej veci jednoznačne svedčia pre záver, že nebohý P. J. sa od počiatku vedome dopúšťal podvodného konania voči poškodeným tým, že im v uzatváraných zmluvách o správe peňažných prostriedkov sľuboval výnosy vo výške od 27 do 42 %, o ktorých musel vedieť, že sú nereálne, keďže daňový základ jeho firmy v roku 1997 predstavoval len sumu 892.000,- Sk, pričom v roku 1998 bola už jeho firma stratová o 17.504.794,- Sk.

Tieto skutočnosti sú zrejmé z výpovedí R. T., pracovníčky Daňového úradu v Spišskej Novej Vsi, ktorá vykonávala vo firme V. D. COMP daňovú kontrolu.

Nebohý P. J. napriek vyššie uvedeným skutočnostiam pokračoval s vyberaním vkladov od poškodených až do novembra 1999, v ktorom roku bol daňový základ jeho firmy nulový.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že garanciou návratnosti vkladov mala byť technológia na výrobu cukrovínok, ako aj nehnuteľnosť, kde firma V. D. COMP vyvíjala svoje aktivity, pritom bolo preukázané, že technológia na výrobu cukrovínok mala hodnotu len okolo desať miliónov Sk a predmetná nehnuteľnosť nebola vlastníctvom uvedenej firmy.

Rovnako tak z listinných dôkazov a z výpovedí poškodených vyplýva, že ich vklady sa mali použiť na podnikateľskú činnosť V. D. COMP. Prítom ale z výpovedí účtovníčok uvedenej firmy X. V. a N. C., pokladníčky T. K. a z výpovedí znalca Ing. T. X. však vyplýva, že uvedené vklady sa nedostali do pokladne alebo na bankové účty firmy V. D. COMP a vôbec neboli pojaté do účtovníctva predmetnej firmy.

Podľa názoru krajského prokurátora treba zohľadniť aj tú skutočnosť, že výrobná technológia na cukrovinky bola splatená už začiatkom roku 1998, pričom samotná výroba bola od počiatku stratová, čo nakoniec potvrdila aj samotná obžalovaná W. P.. V tomto smere treba podľa krajského prokurátora zdôrazniť, že ak by firma P. J. bola prosperujúca, nebol dôvod, aby si nebohý P. J. požičal tridsať miliónov Sk od majiteľky ďalšieho nebankového subjektu v Košiciach J. W., ktorú pôžičku sprostredkovala práve obžalovaná W. P..

Krajský prokurátor sa nestotožnil ani so záverom súdu na strane 28 napadnutého rozsudku, pokiaľ krajský súd uviedol, že na vkladoch vo firme V. D. COMP bolo vybratých až okolo 100 miliónov Sk a s úrokmi sa spätne vkladateľom vyplatilo zhruba 120 miliónov Sk, pričom poškodeným v tomto konaní nebolo vyplatených približne 23 miliónov Sk. V tomto smere poukázal na znalecký posudok Ing. Michala Baču, z ktorého vyplýva, že suma vkladov od poškodených vo firme V. D. COMP bola vyčíslená len na 44.762.800,- Sk, z čoho na výnosoch sa vrátilo 11.462.483,- Sk, pričom škoda bola vyčíslená na sumu 37.938.013,30 Sk. Skutočnosť, že firma V. D. COMP začala neskôr postupne znižovať sľubované úročenie výnosov v zmluvách, je dôkazom toho, že nebohý P. J. nebol schopný splácať vklady a úroky poškodeným a napriek tomu pokračoval vo vyberaní ďalších vkladov.

Krajský prokurátor mal za to, že v súhrne uvedené skutočnosti dostatočne preukazujú podvodný úmysel nebohého P. J. ako majiteľa firmy V. D. COMP a preto závery krajského súdu na strane 28 a 29 rozsudku vo vzťahu k P. J. preto hodnotí ako nesprávne a neopodstatnené, navyše tieto závery sú v rozpore s tými, ku ktorým krajský súd dospel vo svojom predchádzajúcom rozsudku z 9. apríla 2008, kedy v podstate označil P. J. za páchatel'a skutku pod bodom 1/ obžaloby (strana 23 predmetného rozsudku).

Podľa názoru krajského prokurátora nesprávne vyhodnotenie vykonaného dokazovania vo vzťahu k nebohému P. J. malo vplyv aj na nesprávny záver o nevine obžalovanej W. P..

V tejto súvislosti krajský prokurátor vyslovil záver, že krajský súd opätovne nesprávne vyhodnotil

obdobie rokov 1996 - 1997, kedy obžalovaná W. P. pracovala v nebankovom subjekte majiteľky J. W. s názvom Nick-Finance. Podľa jeho názoru práve v tomto období obžalovaná W. P. získala praktické skúsenosti s vyberaním peňažných vkladov od občanov za prísľub ich lákavého zúročenia. Ešte pred mesiacom december 1997 sa obžalovaná W. P. spoznala s nebohým P. J., ku ktorému nastúpila pracovať do firmy V. D. COMP v ten istý mesiac, kedy uvedená firma tiež začala vyberať peňažné vklady od poškodených, sľubujúc ich výhodné zúročenie. Obžalovaná vo firme V. D. COMP mala na starosti rovnakú činnosť ako vo firme Nick-Finance, v tomto prípade však nebola len zamestnankyňou, ale intímnu priateľkou majiteľa firmy, s ktorým túto firmu spoločne riadila, čo vyplýva napríklad aj z výpovede svedka Mgr. Y. N.. Napokon pre takýto záver svedčia aj ďalšie svedecké výpovede, z ktorých vyplýva, že práve osobe obžalovanej W. P. dávali zamestnanci firmy V. D. COMP za vinu, že na túto bol vyhlásený konkurz. Blízky vzťah obžalovanej W. P. a nebohého P. J. preukazuje podľa prokurátora aj tá skutočnosť, že obžalovaná W. P. v neskoršom období už nepoberala ani len výplatu a bola ústrednou postavou pri vyberaní vkladov od poškodených, pričom vedela o podnikateľských zámeroch nebohého P. J. a o týchto s ním spolu rozhodovala.

Podľa názoru krajského prokurátora krajský súd nesprávne vyhodnotil dôkaz predložený obhajobou v roku 2009, podľa ktorého obžalovaná W. P. ešte v roku 1998 vložila do firmy V. D. COMP vklad vo výške 2,5 milióna Sk. Keďže pôvod týchto prostriedkov je pochybný, nie sú žiadne hodnoverné dôkazy, že obžalovaná W. P. v tom čase takou čiastkou disponovala a navyše predmetná zmluva bola notárom overená až v roku 2009.

Rovnako podľa názoru krajského prokurátora krajský súd nesprávne vyhodnotil listinný dôkaz, a to list písaný prostredníctvom počítača a podpísaný nebohým P. J., ktorého obsah je totožný s obhajobnou argumentáciou obžalovanej W. P.. V tejto súvislosti nevzal do úvahy skutočnosť, že z výpovede svedkyne T. K. vyplýva, že nebohý P. J. neovládal prácu s počítačom, list nebol odoslaný adresátovi, a to obžalovanej W. P., hoci išlo o list nebohého P. J. na rozlúčku pred ním spáchanou samovraždou, pričom tento sa mal náhodne objaviť ešte v roku 2007, ale krajskému súdu bol predložený až v roku 2009.

Krajský prokurátor s poukazom na vyššie uvedené dôvody preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil vec krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie aj poškodení T. X. a K. J., ktorí nepriamo prostredníctvom výroku o náhrade škody napádali de facto výrok o vine rozsudku krajského súdu, v dôsledku čoho sa rovnako domáhali zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 254 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 253, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku krajského súdu podala procesná strana na to oprávnená (prokurátor), proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom podané odvolanie krajského prokurátora je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe takto vykonaného prieskumu zistil, že záver krajského súdu o nevine obžalovanej W. P. je opätovne predčasný pre chyby rozsudku v dôsledku neúplných skutkových zistení ako aj v dôsledku toho, že krajský súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom v tomto smere bude treba opakovať už vykonané dôkazy (§ 258 ods.1 písm. b/, c/ Tr. por.).

Pretože ich vykonanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa a mohlo by viesť k zmene skutkových zistení, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu o vrátení veci krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tak rozhodol na neverejnom zasadnutí, keďže nižšie uvedené pochybenia krajského súdu nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí (§ 263 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Vychádzal pritom primárne z toho, že náležité zistenie skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 5 Tr. por. vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek rozumnú pochybnosť.

Pritom treba mať zároveň na zreteli, že podľa § 2 ods. 6 Tr. por. súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací úvodom všeobecne považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 6 Tr. por., tzn. že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v posudzovanej veci však zistil, že krajský súd ako súd prvého stupňa jednak nevyhodnotil všetky doposiaľ známe okolnosti prípadu a jednak neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí z 29. júla 2009, sp. zn. 5 To 1/2009, ktorým zrušil prvý oslobodzujúci rozsudok krajského súdu z 9. apríla 2008, v podstate naznačil, že dedukovať iné závery, než aké logicky vyplývajú z doposiaľ vykonaných svedeckých výpovedí aj v kontexte iných nepriamych dôkazov na seba nadväzujúcich a vzájomne sa dopĺňajúcich, môže len samotná obžalovaná W. P. majúca právo brániť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný a samozrejme jej zvolený obhajca, ale nikto iný, pokiaľ by nechcel prísť do rozporu s pravidlami logického úsudku a vyvodzovania.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí konštatoval, že krajský súd v posudzovanej trestnej veci potom, čo trestné stíhanie proti spoluobvinenému P. J. pre ten istý skutok zastavil, keďže tento zomrel, si v prípade dokazovania vo vzťahu k obžalovanej W. P. takpovediac značne uľahčil situáciu tým, že celú zodpovednosť za konanie a následok spôsobený vo vzťahu k vyššie uvedeným poškodeným preniesol výlučne na nebohého P. J., pričom v tomto smere sa okrem iného odvolával na zmenené výpovede bývalých zamestnancov firmy P. J. - V. D. COMP Košice, z ktorých v podstate vyplynulo, že s myšlienkou vyberať od občanov peňažné vklady prišiel nebohý P. J. a obžalovaná W. P. ako zamestnankyňa tejto firmy v rámci svojej pracovnej náplne len realizovala túto činnosť bez akéhokoľvek dosahu na takto získané finančné prostriedky, za čo poberala pravidelnú mesačnú mzdu (inak v druhom oslobodzujúcom rozsudku už túto argumentáciu vo vzťahu k nebohému P. J. krajský súd vylepšil spôsobom, ktorý veľmi správne okomentoval už krajský prokurátor vo svojom odvolaní a vzhľadom k tomu odvolací súd nepovažoval za potrebné sa k nemu viac vyjadrovať, keďže s touto námietkou krajského prokurátora sa v plnom rozsahu stotožnil).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej uviedol, že v rozpore s vyššie uvedenými skutkovými závermi krajského súdu však vyznievali skutočnosti, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil z rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. novembra 2005, sp. zn. 1 T 22/01, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. decembra 2007, sp. zn. 1 To 39/2006, ktoré oboznámil čítaním na neverejnom zasadnutí a ktoré sa týkali už toho času odsúdenej J. W., ktorá bola právoplatne odsúdená pre rovnakú „podnikateľskú“ činnosť.

Z vyššie uvedeného rozsudku vyplývalo, že obžalovaná W. P. v roku 1996 - 1997 pracovala pre J. W., ktorá ako fyzická osoba podnikajúca pod obchodným menom J. W. - NICK-FINANCE prijímala vklady od tichých spoločníkov, ktorí jej tieto odovzdávali za účelom ich zhodnotenia, pričom s týmito finančnými prostriedkami nepodnikala, ale použila ich na vyplácanie výnosov vyplývajúcich z predchádzajúcich zmlúv a pre svoju osobnú potrebu, čím takto 2 100 poškodeným spôsobila škodu v celkovej sume 398 098 458,- Sk.

Z uvedeného rozsudku ďalej vyplývalo, že obžalovaná W. P. pre J. W. prijímala vklady od tichých spoločníkov a poskytovala rôzne pôžičky podnikateľským subjektom podľa rozhodnutia J. W., pričom o týchto skutočnostiach sa nevedela prakticky žiadna evidencia. J. W. pritom veľa peňazí investovala do zariadenia priestorov NICK-FINANCE, nakúpila viacero luxusných zahraničných áut, často chodila na zahraničné zájazdy a nákupy.

Z výpovede W. P. v tomto konaní ďalej bolo zistené, že spôsob podnikania J. W. sa jej nepozdával, pričom navyše táto bola často pod vplyvom alkoholických nápojov, a preto odtiaľ odišla. V tomto kontexte sa však nie nezanedbateľným faktom javila tá skutočnosť, že J. W. mala P. J. a jeho firme V. D. COMP požičať sumu 30 000 000 Sk, ktorú P. J. nevrátil, pričom uvedenú pôžičku mala sprostredkovať práve W. P..

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dal do pozornosti aj tú skutočnosť, že obžalovaná W. P. po ukončení pracovného pomeru u J. W. nastúpila 22. decembra 1997 do firmy Viliam Dubiňák - V. D. COMP, pričom opätovne pokračovala v tej istej činnosti ako u J. W..

V tejto súvislosti preto Najvyšší súd Slovenskej republiky po zrušení prvého oslobodzujúceho rozsudku krajského súdu prikázal, aby po pripojení spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 T 22/01, obžalovanú W. P. k týmto skutočnostiam opätovne vypočul a rovnako vypočul v procesnom postavení svedka odsúdenú J. W., pričom v prípade vzniku rozporov v ich tvrdeniach nariadil vykonať konfrontáciu medzi uvedenými osobami.

Krajský súd na hlavnom pojednávaní konanom 4. novembra 2009 vypočul obžalovanú W. P. ako aj svedkyňu J. W., pričom obidve odmietli vypovedať, konkrétne obžalovaná W. P. využijúc svoje právo podľa § 33 ods. 1 Tr. por. a svedkyňa J. W. s poukazom na ustanovenie § 100 ods. 2 Tr. por., keďže svojou výpoveďou by si mohla sebe alebo osobe blízkej spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania.

Pritom krajský súd v odôvodnení napadnutého oslobodzujúceho rozsudku vôbec nevysvetlil, v čom by si už odsúdená J. W. mohla spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania, pokiaľ by vypovedala o pracovnom zaradení a náplni činnosti obžalovanej W. P. v podnikateľskom subjekte J. W. - NICK-FINANCE a o dôvodoch a pozadí pôžičky vo výške 30 miliónov Sk poskytnutej nebohému P. J. ako aj o dôvodoch jej odchodu z tohto subjektu a prechodu práve k nebohému P. J..

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť tieto právne závery:

Právo svedka odoprieť vypovedať (za podmienok stanovených zákonom) je dôsledkom ústavnej ochrany proti sebaobviňovaniu (čl. 47 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorá má hlboký historický základ a ktorej v právnom štáte je prirodzené dať prednosť pred účelom toho ktorého konania, a to aj vtedy, keď by v tomto prípade malo dôjsť k dôkaznej núdzi.

Ide o celkom subjektívne ústavou zaručené právo svedka, ktorý v uvažovaných prípadoch, po poučení

poskytnutom mu súdom, sám zváži a rozhoduje, či svojho práva odoprieť vypovedať využije alebo nie, a to výlučne podľa okolností (dôvodov) ako ich sám cíti a vníma; v tomto zmysle nemôže a nesmie byť potenciálne ohrozený svedok vo svojom rozhodovaní obmedzovaný či dokonca k zloženiu svedeckej výpovede nútený.

V prípadoch odopretia svedeckej výpovede pre nebezpečenstvo trestného stíhania podľa § 100 ods. 2 Tr. por. (§ 130 ods. 2 Tr. por. účinný od 1. januára 2006) ide o krajne subtilnú problematiku, najmä keď zákon alebo ustálená prax zverujú súdom právo o dôvodnosti odopretia výpovede rozhodnúť; v prípade, že má ísť skutočne o rozhodovací proces, musia byť teda k dispozícii aspoň v nevyhnutnej miere informácie, na podklade ktorých by bolo možné toto rozhodnutie založiť (o dôvodnosti odopretia výpovede), čo však na druhej strane veľmi ľahko môže viesť k nebezpečenstvu prelomenia práv ústavne daných zákonom, keďže na strane svedka je vždy prítomné nebezpečenstvo zneužitia tohto práva.

Právo svedka na odopretie výpovede pre nebezpečenstvo trestného stíhania jeho alebo osôb v zákone vymenovaných nie je absolútne (na rozdiel od dôvodov spočívajúcich v príbuzenskom či obdobnom vzťahu); absolútne v tom zmysle, že právo odoprieť výpoveď by sa malo vzťahovať k výpovedi ako celku.

Ak zákon vyžaduje, aby na začiatku výsluchu bola daná svedkovi možnosť, aby spontánne a súvisle vypovedal, čo o veci vie, je mu tým súčasne umožnené, aby vo svojej výpovedi opomenul to, čo (zo zákonom stanoveného dôvodu) považuje pre seba (pre zákonom vymenované osoby) za nebezpečné; len potom čo sú mu kladené upresňujúce či doplňujúce otázky, prináleží mu oprávnenie odpoveď na ne odmietnuť.

Akými okolnosťami odopretie výpovede svedok zdôvodní, záleží prirodzene len na ňom samotnom, z hľadiska súdu pôjde však (s ohľadom na následné rozhodnutie) vždy o kvalitu informácií, ktorých sa mu od svedka dostane. Aj tu však platí, že svedok (napríklad následnými otázkami a podobne) nesmie byť vedený, tým menej donucovaný, aby odopretie výpovede zdôvodnil spôsobom, ktorým by sa vo svojom ústavne chránenom záujme ohrozil.

Z povahy veci teda vyplýva, že kritériá dôvodnosti odopretia výpovede sú výrazne flexibilné a v rozhodovacej praxi sa môžu vzájomne významne líšiť, takže nie je ich možné dostatočne vyčerpávajúcim spôsobom vtesnať do všeobecného pravidla - výkladu. Vždy však musí platiť, že pri úvahe nad dôvodnosťou odopretia výpovede nie je možné od odopierajúceho svedka výpoveďou vyžadovať také údaje, ktoré by vo svojej konkrétnosti mohli pre neho vytvoriť takú situáciu, v ktorej by bol na svojom ústavne zaručenom základnom práve ukrátený alebo len ohrozený.

Rovnako tak donucovanie svedka k výpovedi s odvolaním sa na neprípustnosť jeho opätovného trestného stíhania pre prekážku res iudicatae neobstojí, keďže výpoveď svedka i za uvedených okolností môže totiž priniesť informácie o dôkazoch, ktoré by boli spôsobilé založiť nové právne posúdenie predchádzajúcej veci a ktoré by odôvodňovali podanie návrhu k obnove konania v neprospech obvineného v už skončenom konaní.

Zásada ne bis in idem by totiž vzhľadom k možnosti obnovy konania, nehovoriac už o možnom sebaobviňovaní v odlišnej veci, nevytvorila bariéru k zákazu donucovania k sebaobviňovaniu podľa článku 47 ods. 1 Ústavy SR.

Obsah a aplikácia § 100 ods. 2 Tr. por. je výrazom priority ústavného zákazu donucovania k sebaobviňovaniu podľa článku 47 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (viď napríklad John Murray proti Spojenému kráľovstvu - 1996 alebo Saunders proti Spojenému kráľovstvu - 1996) v jeho kolízii s verejným záujmom na dosiahnutie účelu trestného konania, ktorým je objasnenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov.

Vzhľadom na vyššie uvedené bude potrebné, aby krajský súd opätovne vypočul odsúdenú J. W. v

procesnom postavení svedka a v tomto prípade sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu.

Rovnako bude potrebné na hlavnom pojednávaní oboznámiť celý spis Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 T 22/01 týkajúci sa odsúdenej J. W., a to hlavne jeho časti, ktoré sú podstatné pre posúdenie konania obžalovanej W. P..

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým zrušil prvý oslobodzujúci rozsudok krajského súdu, konštatoval, že je pravdou, že obžalovaná W. P. bola vo vzťahu k firme Viliam Dubiňák - V. D. COMP v zamestnaneckom pomere. Z vykonaných dôkazov však nepochybne vyplývalo, že išlo len o formálnu záležitosť, keďže obžalovaná W. P. s nebohým P. J. udržiavala intímny vzťah. Tomuto záveru okrem iných skutočností nasvedčovala aj tá, že síce spočiatku preberala výplatu vo výške 4 200,- Sk, neskôr však už len podpisovala výplatnú pásku, pritom napriek tomu žila nad svoje finančné pomery. Rovnako tomu nasvedčovala aj ďalšia skutočnosť, a to že 14. júna 1999 ukončila pracovný pomer vo firme Viliam Dubiňák - V. D. COMP, napriek tomu ešte v celkovo jedenástich prípadoch po tomto termíne vybrala od občanov vklady za účelom ich zhodnotenia a vykonávala ďalšie aktivity súvisiace s vkladmi vyššie uvedených poškodených.

Rovnako tak uviedol, že z listinných dôkazov a z výpovedí poškodených vyplývalo, že ich vklady sa mali použiť na podnikateľskú činnosť V. D. COMP. Pritom ale z výpovedí účtovníčok uvedenej firmy X. V. a N. C., pokladníčky T. K. a z výpovedí znalca Ing. Michala Baču bolo zistené, že uvedené vklady, ktoré prijímala výlučne obžalovaná W. P., sa nedostali do pokladne alebo na bankové účty firmy V. D. COMP a vôbec neboli pojaté do účtovníctva predmetnej firmy, keďže tieto odovzdávala v hotovosti práve nebohému P. J., o čom však neexistuje žiadna evidencia, pretože „zošit, ktorý si za tým účelom viedla, sa stratil.“

Vzhľadom k tejto skutočnosti zostáva v rovine obhajobnej argumentácie aj tvrdenie obžalovanej W. P., že v tomto prípade je sama poškodenou, keďže do podnikateľského subjektu V. D. COMP vložila finančné prostriedky vo výške 2,5 milióna korún, keďže uvedená skutočnosť sa nedá objektívne preukázať (aj rodičia obžalovanej W. P., ktorí mali byť vypočutí k údajnému predaju ich domu, odmietli totiž vypovedať) a javí sa len účelovým tvrdením aj v kontexte ďalších dôkazov, z ktorých vyplýva, že nebohý P. J. a obžalovaná W. P. si od rôznych subjektov požičiavali peniaze (napr. Ing. Y. G., Y. T.) alebo mali rôzne dlhy na prenájme (napr. Y. L.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky si v tejto súvislosti rovnako osvojil argumentáciu krajského prokurátora, že výsledky vykonaného dokazovania v danej veci nepochybne svedčia pre záver, že nebohý P. J. sa od počiatku vedome dopúšťal podvodného konania voči poškodeným tým, že im v uzatváraných zmluvách o správe peňažných prostriedkov sľuboval výnosy vo výške od 27 do 42 %, o ktorých musel vedieť, že sú nereálne, keďže daňový základ jeho firmy v roku 1997 predstavoval len sumu 892.000,- Sk, pričom v roku 1998 bola už jeho firma stratová o 17.504.794,- Sk.

Tieto skutočnosti sú zrejmé z výpovedí R. T., pracovníčky Daňového úradu v Spišskej Novej Vsi, ktorá vykonávala vo firme V. D. COMP daňovú kontrolu.

Nebohý P. J. prostredníctvom obžalovanej W. P. napriek vyššie uvedeným skutočnostiam pokračoval s vyberaním vkladov od poškodených až do novembra 1999, v ktorom roku bol daňový základ jeho firmy nulový.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam potom skutkové závery krajského súdu vo vzťahu k obžalovanej W. P. sú nelogické a sporné.

V kontexte týchto dôkazov potom „údajný list na rozlúčku nebohého P. J.“ písaný obžalovanej W. P. vyznieva len ako jej ďalší pokus preniesť celú trestnú zodpovednosť na nebohého P. J.. Námietky krajského prokurátora, ktorými logicky spochybňoval vierohodnosť tohto dôkazu, sú podľa názoru odvolacieho súdu opodstatnené. Navyše treba dodať, že svedkyňa Z. J., matka nebohého P. J.

vypovedala, že jej syn pred samovraždou žiaden odkaz nezanechal, len „na fotkách od polície videla, že na tričku, ktoré mal na sebe, bolo fixkou napísané niečo v tom smere, aby sme mu ako rodičia odpustili, že nás mal rád a aby sme boli šťastní“. Ďalej uviedla, že neskôr doma našla obal s písomnosťami od nebohého syna, ktorý bez toho, aby ho skontrolovala, odovzdala obžalovanej W. P..

Podľa vyjadrenia obžalovanej W. P. sa práve v ňom nachádzal predmetný list na rozlúčku. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti vo svojom celom kontexte sa oveľa pravdepodobnejším javí záver, že sa v ňom nachádzala prázdna strana formátu A4 s bianco podpisom nebohého P. J., ktorá bola následne využitá ako „rozlúčkový list“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí vo vzťahu k zmeneným výpovediam niektorých svedkov uviedol nasledovné:

Hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr. por. musí súd vykonať tak, že zváži všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, teda že skúma, či výpovede svedkov sú logické, či sa svedkovia prípadne i v okolnostiach menej podstatných neodchyľujú od svojich predchádzajúcich výpovedí, pričom v prípade odchýlok musí súd dotazom zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedkov dochádza. Pri hodnotení dôkazov potom vychádza z celej výpovede svedkov, z rozsahu a závažnosti prípadných rozdielov v jeho výpovediach a z vysvetlenia, prečo k týmto rozdielom došlo. Aby mohol spoľahlivo takéto svedecké výpovede zhodnotiť, musí vziať v úvahu i ostatné dôkazy, posúdiť prípadné rozpory medzi nimi, skúmať, prečo k nim dochádza a jedine tak môže získať bezpečný základ pre skutkové zistenia a pre záver o vine obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné uviesť, že v posudzovanej veci krajský súd v prípade svedkov, ktorí na hlavnom pojednávaní zmenili svoje výpovede (najmä Y. T., Tatiana C., T. K., T. P. a Mgr. Y. N.) nepostupoval v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom a zmenené výpovede týchto svedkov rovnako nelogicky vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovanej W. P., pričom v tomto smere sa takpovediac uspokojil s vysvetlením, že v tom čase títo svedkovia vypovedali v stave „rozčúlenia“, ktorá okolnosť viedla k tomu, že títo svedkovia obžalovanú W. P. vinili na podklade činnosti, pre ktorú je trestne stíhaná, z krachu firmy.

Nariadil preto týchto svedkov opätovne vypočuť na hlavnom pojednávaní a v prípade rozporov prikázal postupovať v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom takto vykonané dôkazy bolo nutné hodnotiť každý jednotlivo a rovnako v kontexte ostatných dôkazov, a to najmä listinných, ako napr. mzdových listov a daňových priznaní obžalovanej, jej vizitiek, účtovníctva a daňových priznaní firmy Viliam Dubiňák - V. D. COMP a ďalšie.

Krajský súd takýmto spôsobom, ktorý mu odvolací súd prikázal, nepostupoval. Napríklad svedok Mgr. Y. N. na hlavnom pojednávaní 4. novembra 2009 vypovedal, že „percentá, ktoré boli v zmluve uvádzané ako výnos, boli z jeho pohľadu na schopnosti firmy V. D. COMP reálne“, pritom ale ďalšie objektívne dôkazy prezentované napr. svedkyňou R. T., pracovníčkou Daňového úradu v Spišskej Novej Vsi, ktorá vykonávala vo firme V. D. COMP daňovú kontrolu, svedčia jednoznačne o opaku. Túto skutočnosť napokon potvrdil aj švagar nebohého P. J. svedok Y. T. na hlavnom pojednávaní konanom 20. januára 2012, keď uviedol, že „činnosť nebankového subjektu V. D. COMP považoval za pochybný obchod s pochybným kolobehom peňazí, na ktorý upozornil svojich priateľov, ktorí do neho vložili svoje peniaze“.

Bude preto potrebné, aby krajský súd zopakoval tieto vyššie uvedené dôkazy a tieto konfrontoval s už známymi skutočnosťami.

Pri oslobodzujúcom rozsudku je odkázanie poškodených s nárokom na náhradu škody obligatórny výrok. Preto v prípade podania odvolania zo strany poškodených proti takémuto výroku de facto títo napádajú aj výrok o vine, proti ktorému však odvolanie podať nemôžu.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania poškodených T. X. a K. J. zamietol,

keďže tieto boli podané neoprávnenými osobami.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach, aby ju v naznačenom smere opätovne prerokoval a vo veci rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.